

е онзи, който стои на страна и който има при себѣ си двѣ неподвижни сѣнки?

УЛРИХЪ.

Саладо, студентъ, вѣтарничава глава, но справе-
дливо сърце. Неговите сѣнки или неговите два послѣ-
дователя азъ не познавамъ. (Сичките сѣзаклѣтници сѣ ве-
че на лице, и вратата са заключватъ.)

УЛРИХЪ (са качва на катедрата).

Братия другари! ако има измежду васъ нѣкой, ко-
йто да осѣща, че сѣ приближаванieto на послѣдниятъ
часъ въ сърцето имъ влиза страхъ, или пакъ че въ у-
мътъ имъ са появява колебание, то нека кажатъ това.
Азъ са кжѣна, че животътъ имъ ще да бжде простенъ.
Само до утре тие ще да бждатъ задържани, като плѣн-
ници въ тая стая. По-добре е да бжде човѣкъ слабъ,
отъ колкото измѣнникъ . . . Чѣкамъ отговорътъ ви. . .
Размислете са. Говорете. (Мълчание.) Въ името на син-
ца ви азъ съмъ избранъ, по вашата собствена воля,
за вашъ началникъ, а ако е това така, то обявявамъ за
предателъ сѣкиго изъ насъ, който въ минутата на опас-
ността обади нашите тайни или сѣ откаже да работи. . .
Азъ давамъ властъ сѣки му изъ насъ да го накаже
сѣ измѣнническа смъртъ.

СѢЗАКЛѢТНИЦИТЕ.

Аминъ! Нека бжде така.

УЛРИХЪ.

Вие знаете, че нашите братия изъ Фюртъ, изъ Вюрц-
бургъ и изъ Бамбергъ сѣ увѣрени въ насъ, че ще да въз-
станатъ тая нощъ и че ще да исплдатъ изъ градовете
си управителите на графътъ. Ако вие забавимъ работите